

βαίνος εκατάφερε μονάρχος την Εδρώνη
τὸς ἠνωμένους στόλους της στὸ Φάληρο νὰ στείλῃ.

Π. — Μὰ ποῦ τὸν βλέπεις, παιλαβέ ;

Φ. — Δὲν τὸν δεικνύεις, σιραβέ ;

Π. — Δὲν βλέπεις πόσα κουβαλεὶ
βαρὰ θανατοφόρα ;...

Φ. — Καλὰ μοὶ λες, βεδ Φασουλή,
τὸν διακρίνω τώρα.

Φ. — Ὁ Λαγοβάρης ἔρχεται μὲ δυνατὰ βασιλιά...
δὲν εἶναι πᾶζε γέλα.

Ὁ Λαγοβάρης ἔρχεται, ποῦχει καὶ σακαρία,
τὸ σέμπαν καὶ ἡμῶν κινεῖ,
καὶ φαίνεται πὸς θά γενῆ
μεγάλο παταράκι.

Ὁ Λαγοβάρης ὁ μικρῆς μὲ ἔξενος στόλους φθάει
καὶ ἔξενος πὸς ὁ Στρατηγὸς ἀστειά δὲν μᾶς κάνει.

Ὁ Λαγοβάρης ὁ μικρῆς, ποὺ νόμο καταστρέφει,
μὲ στὰ νερά μας ἔρχεται μὲ Δὸν-Κιχόντου κηρί.

Ἄμωτος μύθρους καὶ ἡμῶν ὁ Στρατηγὸς βαλέτω...
κάνε τὴν διαθήκη σου, καὶ μὲναι Περούλιτο,
καὶ καὶ αὐτὸς ἐκίρησε ὁ Ἀνατολή καὶ Δόσι
αὐτοπροσώπως πὸς ὄθληθ καὶ θά μᾶς βομβαρδίση.

Π. — Μίλα καλὰ, βεδ Φασουλή...

Φ. — Μεγάλη δυνατήγια.

κ' οἱ κερφεντέδες ἀλεισοῦν καὶ τὰ ξεροδογία.

Μιάμ μπούμ ἰδὸ, μιάμ μπούμ ἐκεῖ,
τὸ Φάληρο σάλεσι,
καὶ κρῖος τρῖμος κατοικεῖ
καὶ φρονι βασιλεύει.

Π. — Ἄμαρτωλοὶ, ποῦ φύγαμεν ; ποῦ θά σωθῶμεν τώρα ;

Ὁ Λαγοβάρης ἔρδασε κ' ἄντιο Ἀσπύρα.

**Λαγοβάρης ὁμιλεῖ
καὶ τὸ σέμπαν ἀπειλεῖ.**

Μπόμπας ἔξενος ὁ ἄρολῶσ,
θὰ σὰς βομβαρδοβολῶσ.
Τρᾶμε μὲ, παληανθωχίη,
κ' ἔλος δὲν ἔχει κηρί.

Λαγοβάρης εἰμ' ἐγὼ,
πρῶτος εἰς τοὺς Στρατηγίδας,
καὶ μὲ λέγε Στρατηγὸ
τὸν χαρῶν καὶ τῆς κηνάτας.

Λαγοβάρης εἰμ' ἐγὼ μὲ πατάχουσι σπαλίτας,
καὶ σὰν κῆβω τὰ χαρὰ κῆνα δυνατὰς σπαλίτας.
Δὸν-Κιχόντος εἰμ' ἐγὼ, γέννημα φουλις γενναίας,
κ' ἔκος τώρα, βεδ παιδιὰ, τρεῖς ἐπῆρα δουλιανίας.

Ἔρχομαι βὰ βομβαρδίω τοὺς Ρωμηνοὺς τοὺς ἀουστόλους,
Λαγοβάρης εἰμ' ἐγὼ,

των Δυνάμεων τοὺς Στόλους
μόνος μου τοὺς δόγησά.

Σ Ξενα νεύμα μου και μόνον τρομασμένοι κύπτουν δλοι
των Δυνάμεων οί Στόλοι,
κ' ἀπ' ὀπίσω μου τοὺς σέρνω
καί' σ' τὸ Φάληρον τοὺς φέρνω.
Πόλεμον θά σὰς κηρύξω,
μπόμπαις τώρα θά σὰς οἰξω,
μ' ἔπαισε μαγία, τρέλλα...
οἰχνω μία σ' τὴν Καστέλλα,
κ' ἄλλη μὲν σ' τὴν Ταραντέλλα.

Βρὲ Ρωμιοί, τραβάτε πίσω
πρὶν χαθῆτε ἔξ' ὀλοκήθρον,
μὰ κ' ἔλαινος θά κτυπήσω
τοὺς Κινέζους τοῦ Φαλήρου.

Θά γενῆ κακὸ μεγάλο...
δὲν φοβοῦμαι νὰ τὰ βάλω
μόνος μου και μὲ τὴν Κίνα...
μπάμ και τοῦτα, μπάμ και ἔκείνα.

Μὴν ἀφήσετε ρουθοῦνι,
κανεὶς οἰκτος, καμμὲν χάρις,
τὸ προσάξουν οἱ Ρωμιοῦνι
κ' ὁ νταῖς ὁ Λαχοβάρης.

Δαιμονιοτηκα μαζί σας, και τὴν Δεμονία πῆρα,
τὴν δασνάλα, πούτῃ χῆρα.

Μὲ φοριώθηκε και τούτῃ νὰ τὴν πάρω με τοὺς Στόλους
γὰ νὰ οἰξῆ σὰν Ρωμιοῦνα δύο μυθραλιοβόλους.

Σὰν Λαχοβάρης σὰς κτυπῶ,
γενναῖος στοὺς ἀγῶνας,
και τώρα βάζω σ' τὸ σκοπὸ
τῆς γάμπαις τῆς Κολόνας.

Και μπαλαρίνας θέλεις μὲν σ' τὸ ποὺ σας χάλι...
μὴ σὰτε μπόμπαις ἄδικα μέσα σ' τὴν ἄμμοσθιά...
δὲν ἔξω πῶς μοῦ κἀντιος και ἴδιουσα και πάλι
κ' ἔχω κρασοκατάνυξ' σπουδαία, βρὲ παιδιά.

Ὁ Λαχοβάρης ἐφθαος νὰ σὰς ἐξεθμελιώσῃ,
κ' ἔδω μὲν σ' τὸ Ρωμαιοῦ θέλω Ρωμιοῦνος νάβρω,
ἂν θμαος ὁ βομβαρδιομὸς ποθῆτε νὰ τελεωσῇ
τοῦ Θανοποῦλιου ὀδοτε μου ἴλιγο χαριάρι μαῦρο.

Βλαχιά, τοὺς βρόντους ἀκοντες και τοὺς Ρωμιοὺς συχώρα,
τροπαιοφόρος νικητῆς οἱ μπόμπαις θά πηθῶω,
και σεις οἱ δύο ἐξέλινοι χασισοπῶται τώρα
γυρίετε μου τὰ πίσω σας νὰ σὰς τὰ βομβαρδίσω.

Τὸ ξόλινο ζευγάρι
'μαλετ' ἐτὸν Λαχοβάρη.

Φ. — Δυπήσου μας, μεθότακα,
μὲ τὸν βαμῆνον μύστακα,
κράτιος, μπέκρο, τὸν θυμῶν,
και μὴν ἀφείρης καθ' ἡμῶν.

Π. — Βρὲ Στρατηγί, λυπήσου μας, μὴ οἰξῆς μπάλα κ' ἄλλη,
μὴ θέλῃς σ' τὸ Ρωμαιοῦ νὰ φέρῃς ξαφνιακά,

κ' ὁ Κόντιες λέγε κατ' αὐτὰς πῶς θά καθυποβάλῃ
τὰ νέα νομοσχέδια τὰ Στραταιωικά.

Δυπήσου μας νὰ σὲ χαρῶ,
πάψε τὸν ἔκροπο τὸν σκληρῶ,
και βάλῃ σ' τὸ κρησὶ νερό.

Φ. — Βρὲ Στρατηγί, ποῦ καθ' ἡμῶν δευτὸς ἐγλωσσουκόπιες
σὰν ἴλιος χασομέρης,
ἔτσι πῶς νὰ κατόφερες τοὺς Στόλους τῆς Ἐδράνης
ἔδω νὰ μὰς τοὺς φέρῃς;

Π. — Τι νὰ σοῦ κἀνω Στρατηγί μὲ τοὺς πολλοὺς στεφάνους,
ποῦ σὺνορα δὲν ἔχουμε κ' ἡμεῖς μὲ τοὺς Ρουμῶνος,
ἀλλῶς τότε θάβριτες σκουπίδι νὰ σὲ κἀνω,
μὰ τώρα σχεδιάζουμε πολέμους μὲ σ' τὴν ἄμμο.

Φ. — Ἀνάβαῖς τὰ σχέδια τὰ βομβαρδιοτικὰ.
Π. — Περιμενε νὰ μὰς ἔλθουν τὰντιοροπυλικὰ.
Φ. — Πρὸς τὸ παρὸν, βρὲ Στρατηγί, σουλιδυξῆς κ' ἔξοριξῆς,
και τὸν θυμῶ σου μισατὰ σὲ τοῦτα περιόριξῆς,

Π. — Γὰ τοῦ φρικτοῦ βομβαρδιομοῦ τὸ κἀνω σὲ συγγαῖρα
κ' ἄκου τὴν δέσην ἡμῶν και τοῦ Πανελληνίου,
ἀλλοῶς τὸν Ράλλη γρηγορα θά πάω νὰ σοῦ φέρω
γὰ νὰ σὲ δρώξῃ μὲ φωναῖς καθῶς τὸν Παιουτίου.

Φ. — Περιμενε νὰ ἐξηραθῇ πᾶν νοσογόνον ἔλος.
Π. — Περιμενε τοῖδιχοστον και τῆς Βουλῆς τὸ τέλος.
Φ. — Τὰ σχέδια νὰ καθ' ἡμῶν ἀνάβαῖς ἄκουμη,
περιοριξοῦ σὰν κ' ἡμᾶς μόνον ἐς ὀμιλίας,
κ' ἐφέτος ἴην ὁ Βασιλέης δὴ πᾶν και σ' τὴν Ρώμη
γιατὶ κ' ὁ Βιτωρ, Στρατηγί, τῆς φιλῆς Ἰταλίας
ἔχει πικρὸ παράπονο πῶς μὲν ἀπ' τὸ Παλάτι
κανεὶς δὲν πῆγε και σ' αὐτὸν γὰ νὰ τοῦ πῆ σπολλάτη.

Π. — Ἀνάβαῖς τα, Στρατηγί, ποῦσαι και πάλι τάπα,
κ' ἐφέτος ἴην ὁ Βασιλέης δὴ πᾶν και σ' τὸν Πάπα.
Φ. — Φοβοῦ μελιόσας τὸν Ρωμῶνον δυνάμεις και Στρατοῦς.
Π. — Τὸς σφῶν αὐτῶν, σφῶν αὐτοῖς, τὰς κατὰ σφῶς αὐτοῖς.
Φ. — Τοῖδιχοστον σ' τὸ σπῆνι μου μὴ οἰξῆς καμμὰ μπάλα.
Π. — Καὶ οὐξῆς μας παρακαλιὸ τὴν χῆρα τὴν δασνάλα.

(Ἔτσι παρακαλοῦσα κ' οἱ δύο μ' ὀλοκλιος
τὸν ἔζογαδῶρο τοῦ πυρὸς, τὸν μπέκρο τοῦ οἰδήρου,
πλὴν ἀκαμπίτος ὁ Στρατηγῶς σὲ τῶσας παραλήψεις
ἔβγῆκε και κατέλαβε τὴν Σούσαν τοῦ Φαλήρου.)

Και κερκόσιες ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ραββῖνος Ἰσακὸς ὁ Μι, τοῖδιον ἱστορία,
πῶς τὸν ἐνέπνευσε κ' αὐτὸν ἦ τοῦ Χριστοῦ λατρεία.
'Αμβράζης ὁ Νικόλαος ὁ συγγαρετῆς αὐτῆς,
λεροκῆρξῆς ἐβγλιωτος, μὰ και Καθηγητῆς.
Και τοῦτο ἰὸ θρησκευτικῶς πολῦνιμον βιβλίον
ἔχει τῆς Ἀναπλάσεως τοῦ Βιβλιοπωλείου.

Ὁ Μαριδάκης ἀδμων και σήμερα θά δώσῃ
θαρὰ παρασῶσιες τραγκαταῖς, κ' ἂς τρέξουν δσοι κ' ἔδοι.